

holdt af at tale med og paa sin frimodige Maade viste Tillid. Det var Professor Ole Knudsen, den bekendte Historiker, hvem hun nylig havde lært personlig at kende i Rom. Men Manden var 60 Aar gammel og næsten blind, saa det var ikke faldet ham ind for Alvor at betragte ham som Rival. Dagen efter fik han imidlertid et Brev fra hende, hvori hun med et anstrengt Forsøg paa Humor bad ham om endelig ikke for hendes Skyld at opsætte sin Rejse længer, da det vistnok ikke var Vorherres Mening med hende, at hun overhovedet skulde blive gift.

Den Dag gik det pludselig op for ham, at han ikke var den Lykkeprins, han hidtil havde haft nogen Grund til at tro. Han var saa fortvivlet og samtidig saa rasende forbitret, saa dødelig saaret i sin forkælede Selvfølelse, at han ikke var langt fra at gøre en Ulykke paa sig.

Dagen efter rejste han.

Et halvt Aar senere hørte han i Paris, at en svensk Friherre og Væddeløbsrytter gjorde Stormkur til hende, og at man ventede en Forlovelse. Og i de følgende to Aar, mens han gennemrejste Europa for sine Studiers Skyld, naaede der ham Rygter om andre forestaaende Forbindelser, som heller ikke blev til noget. Han maatte da igen mindes de anstrengt spøgefulde Ord, hun havde skrevet til ham om sin formodede Bestemmelse her i Livet, og tænke paa, hvad de kunde skjule.

Kort Tid efter sin Hjemkomst traf han hende en Dag uforvarende i Ridehuset ved Slottet. Hun var nu bleven 23 Aar og stod i sin fejreste Blomstring. Siden mødtes de her næsten daglig — og efter at de først ved en stiltiende Forstaaelse var kommen overens om at lade Fortiden hvile, fandt hun hurtigt igen den gamle, tillidsfulde Tone overfor ham. De red tilsidst ud sammen og gjorde ret lange Ture i Byens Omegn.

Nogen særlig god Rytterske havde den svenske Væddeløbsbaron ikke formaaet at gøre af hende. Men Ridedragten og den sorte Jockeyhue klædte hende fortræffeligt.

Det var paa en af disse Udflugter, at han første Gang overraskedes af et Varselbud fra sin Sygdom. Han fik ondt og maatte staa af Hesten for at hvile sig paa en Grøttekant. Det var ude